

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XI. Quomodo Zeno cum Aelurum persequi voluisset, ob senectutem eum miseratus dimisit. Et ut post mortem ejusdem Aeluri, Petrus Mongus ab Alexandrinis ordinatus est: Timotheus verò successor Proterii, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

atque ordine faciens: qui nostram quo- que vicem impleturus est. Et paulo post. His libellis significamus, non ex animi sententia, sed necessitate adductos nos subscripsisse: verbis quidem ac litteris, sed non ex animo consensum iis accommodantes. Adjuvantibus enim precationibus vestris Deo acceptis, & divino numine, ita credimus sicut à luminaribus orbis terrarum trecentis illis & octodecim, & à centum & quinquaginta sanctis Patribus accepimus. Credimus præterea iis, quæ Chalcedone pie ac rectè definita sunt à sanctis Patribus illic congregatis. Utrum porro Zacharias Rhetor istos calumniatus sit, an ipsi mentiti fuerint, cum dicerent se inuitos subscripsisse, equidem affirmare non possum.

CAP. X.

Deiis, qui Antiochia Episcopatum gessere.

EJecto autem Petro, Stephanus Antiochenus Ecclesie Episcopatum fortitus est; Quem Antiochenis pueri calamis instar telorum præcutis interfecerunt, ut scribit Joannes Rhetor. Post Stephanum verò, ejusdem sedis administratio Calendioni commissa est. Hic omnibus, qui ipsi adibant, persuasit ut Timotheum unà cum Encyclicis Basilicis litteris sub anathemate damnarent.

CAP. XI.

Quomodo Zeno cum Alurum persequi voluisset, ob senectutem eum miseratus dimisit. Et ut post mortem ejusdem Aluri, Petrus Mongus ab Alexandrinis ordinatus est: Timotheus vero successor Proterii, jussu Imperatoris sedem Alexandrinam obtinuit.

AT Zeno, in animo quidem habebat Timotheum Alexandria expellere. Sed cum à quibusdam admonitus esset, eum jam grandævum esse & prope diem fatali sorte peritutum, sententiam mutavit. Nec multo post, cum Timotheus naturæ debitum persolvisset, Episcopi Alexandrinæ sedi subiecti, Petrum quendam cognomento Mongum sua sibi auctoritate Episcopum eligunt. Quod ubi Zenoni nuntiatum est, vehementer eum conturbavit. Ac Petrum quidem Zeno morte multandum censuit. Timotheum verò successorè Proterii, qui

ἔφ' ἡμᾶς πρὸ νόμῳ ποιῶν ὁ καὶ τὸν ἡμέτερον ἀναπληρώσω τὸ πῶν. καὶ μετὸ λῆγα, δια τῶν τῶν λιβέλλων γνωρίζομεν, ἡπολεγραφοῦνται ἐκ' ἡμῶν πρὸ θεῶν, ἀλλ' ὅτι ἀνάγκη, γεγραμμένων καὶ ῥήμασιν, ἀλλ' ἐκαρδία συνδέμενοι τοῖς ταῖς ῥημάτων διπροσδέχοις πρὸς ἑαυτῶν ἐπινοήσας τὴν κρείττον. ὡς παρὰ τὴν ἡμετέραν μετὰ τῶν τῆς οἰκουμενικῆς Φωσῆσιν πρὸ τῶν ἐν ἀγίων πατέρων, πισθίνομεν πρὸς τοῖς ἡ, καὶ ἐν καλχηθῶνι ἐυσσεβῆς καὶ ὁρθῆς τυπωθεῖσι μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ σωματικῶν ἀγίων πατέρων. εἰ τε ἐν Ζαχαρίας ὁ ῥητορ ἐσυκοφάνησε τέτρας, εἰ τε αὐτοὶ διεψεύσαντο, φήσαντες ὡς οὐκ ἠέβησαν ἡπογραφῶν λέγειν ὁδὸν ἔχω.

Κεφ. ι.

Περί τῶν ἐν ἀντιοχείᾳ ἐπισκοποσάντων.

Μετὰ γένεσιν πρῶτον, ἐπέφαντο τῶν αἰσίων χείρας Ἰρόνον μετὰ λαμβάνειν ὁ πατὴρ δὲς ἀντιοχέων καλὰ μοις διεχειρήσαντο, ἡσθῶρασιν ὁξύνθεισιν, ὡς ἰωάννη τῷ ῥητορῷ γεγραπται. καὶ ἐπέφανον ἡ καλανθῶν τῶν αὐτῆς κατὰ δόρας οἰακάς ἐπιπέπειται ὡς τὸ προσίονας παρεσυκόβιαζέτον πμόθεον ἀντιοχεματίζων, σὺν καὶ τοῖς ἐγκυκλίοις βασιλικῶν.

Κεφ. ια.

ὡς ὁ βασιλεὺς ζήνων ἐβελήθη τὸν αἰλουρον διαζῆν διὰ τὸ γῆρας αὐτὸν κατελείψας εἶσαι καὶ ὡς αὐτὸς τῶν τῆσάντων, πῆτρος ὁ μαγῆς. πρὸς τὸν ἀπὸ τῶν ἐπιπροσθέντων, τιμειθῆς δὲ ὁ μετὰ περὶ τῶν, ἡματι ὁ βασιλεὺς τὸν τῆς ἀλεξανδρείας θεῖον κατέτιζε.

Ὁ Δὲ γὰρ ζήνων ἐβελήθη τὸν πμόθεον ἀπελάσαι τῆς ἀλεξανδρείων πρὸς τῶν ἡμαθῶν ἡδὴ πρὸς εὐτύλιω εἶσαι, καὶ ὡς ἐπὶ ἐπὶ τὸ πάντων ἡπολεθεῖν κατὰ γῶν, τὸ βέλδμα διεκόλυσε καὶ δὴ μετ' ἐποδοτῆ κοινὸν ἀπέτισε χρέος καὶ πρῶτον αὐθῆτος πρὸς χεῖρας οἰαί σφῶν οἱ τῆς ἀλεξανδρείας ἐπίσκοποι, τὸ ἐπίκλην μογσον ὅπερ ἐς ζήνωνα διαβαῖν, ἡξετάραξε καὶ τὸν πμόθεον ὁ ζήνων θανάτω ζήμιαν προέλιμψε. πμόθεον ἡ τὸν καὶ προτέριον ἀνακαλεῖται, ὡς

τῶ καὶ ὁ δὲ διά τινά εἰσιν τὸ δῆμος διά γοῖα. Ἄ
ὁ μὲν τιμώθεος τοῖς βασιλέως κελδίμα-
σι, τὸν οὐκ εἶον καλεῖσθαι θρόνον.

ob seditionem populi tunc Canopi de-
gebat, revocavit. Timotheus igitur
Imperatoris iussu sedem suam recupe-
ravit.

Κεφ. ιβ'.

CAP. XII.

Πεὶ ἰωάννη μετα τιμώθεον τῆς ἀλεξανδρίων τῆς οὐκ
καταγότι, ὅπως τε τὸν ὁ ζήτων ὡς ἐπισημάντα
ἀπὸ λαοῦ, πέτρῳ ἢ τῷ μωγῶ τῷ ἀλεξανδρίων ἐρχο-
μεῖ.

De Joanne, qui Episcopatum Alexandria post
Timotheum gubernavit. Quomodo eum
Zeno ianquam perjurum eiecit, & Petro
Mongoeandem sedem restituit.

Ἐκ βαλῆς ἰωνίου ἰωάννης πρεσβύτερος
οἰκονομεῖν τεταγμένον τὸν σεβάσμιον
καὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον καὶ βαπτιστὴν ἰωάννην,
τῷ βασιλέως κατὰ λαμῶν, πρεσβύτων
ἢ ἐπισημάντων τὸν ἐπίσκοπον ἐξ ἀνδρῶν ἀπ-
ελευθέρων, ἔξω ἢ τοῖς τῷ ἀλεξανδρῶν οὐκ εἰσι
πρεσβυτέρων πρεσβυτέρων ὃν ἀν ἐπέλοιεν ὅς ἐ-
παυτὸ μὲν ἰωάννη τῷ ἐπισημάντῳ, ὡς ζα-
χαρίας φησιν, ἐφωράθη τῷ βασιλέως
καὶ ὁρκῶν ὑποσχῶν μὴ ποιεῖν τὸν τῆς ἀλεξανδρῶν
ἐπισημάντησιν θρόνον, ἀλλὰ τὴν οὐκ εἶον ἐπανα-
στῆσαι καὶ δεσποτῆσαι βασιλεῦς, μὲν τελευ-
τῶν τιμώθεον, ἐκείνον ἐπίσκοπον ζήτων ὃν ἀν ὁ
κληρῶν καὶ τὸ κοινὸν ἰησοῦς. ὅσα εἰ μακρὰν
ἢ τελευτήσαντ' ὁ τιμώθεος, ὁ ἰωάννης χη-
μαλὰ δὲ ὡς τῷ αὐτῷ ζαχαρία γέγραπται,
καὶ ἐς τὰ ὡμοσμένα τῷ βασιλεῖ ἀλογήσας,
ἐς ἐπίσκοπον τῶν ἀλεξανδρῶν πρεσβυτέρων
ἀπερὸ βασιλεῦς γνῶς, ἐκείνον μὲν ἀπελα-
θῆναι κελύς: ὑποθήκη δέ τινων πρεσβυτέρων
πρὸς τὸν ἀλεξανδρῶν γραφῆ, ἢν περ
ἐνωλικὸν κέκληκε, δεσποτῆσαι ἀποδοθῆναι πέ-
τρῳ τὸν θρόνον τῆς ἀλεξανδρῶν, ἕπερ ὃν τῷ
κατὰ πρὸς τὸν μωγῶν, καὶ τὸν μωγῶν πρὸς
ἐς κοινὴν ἀπέστειλε.

Ioannes verò Presbyter & Oecono-
mus venerabilis Ecclesie sancti Joan-
nis Præcursoris & Baptista, consilio
quorundam Alexandrinorum, Legatus
missus est Constantinopolim, petiturus
à Principe, ut si forte Episcopus ipso-
rum è vivis abiisset, liceret civibus Alexan-
drinis eum, quem vellent, Episcopum
eligere. Hic tamen sicuti Zacharias
scribit, Episcopatum sibi et ipsi ambi-
re ab Imperatore deprehensus est.
Cumque se iurejurando obstrinxisset,
nunquam se Alexandrinam sedem af-
fectaturum esse, in patriam reversus est.
Imperator verò lege lata lanxit, ut post
mortem Timothei is esset Episcopus,
quem Clerus & populus suffragiis suis
elegissent. Haud multo post, mortuo
Timotheo, idem Joannes datà pecuniâ
ut ab eodem Zacharia relatum est, &
iurejurando, quo se apud Principem
obstrinxerat contempto, Episcopus A-
lexandria constituitur. Quod ubi
comperit Imperator, illum quidem e-
jici præcepit. Quorundam autem
suasul, allocutionem scripsit ad Alexan-
drinos, quam Henoticum appellavit.
Iussitque ut Alexandrina sedes Petro
restitueretur, dummodo ille Henotico
suo subscribere, & Proterianos in com-
munionem suscipere voluisset.

Κεφ. ιγ'.

CAP. XIII.

Ὁς πέτρῳ ὁ μωγῶς δέχεται τὸ ἐνωτικὸν ζήτων, καὶ τοῖς
ἀπὸ πρὸς τῶν συνάσσει.

Quomodo Petrus Mongus Henoticum Zenonis
amplexus est, & Proterianus se con-
iunxit.

Τὴν τὴν οἰκονομίαν γνώμη σιωπεῖται
μένει ἀκακίᾳ τῆς βασιλεῦς ἐπι-
σημάντῳ, περγάμῳ ἀποκομιζῆς, ὑπαρχῶν
τῆς αἰγύπτου χειροποιήτας ὅσους πρὸς τὸν
τῆ ἀλεξανδρῶν, πεφθυγῶτα τὸν ἰωάννην
διηκῶς, ἐνυγχάνει τῷ πρὸς τῶν, καὶ πείθει
δὲ ξαδὲ τῶν πρὸς τῶν ζήτων, πρὸς ἐπι-
σημάντῳ καὶ τῶν διεσῶτας, δέχεται τὸν τὴν εἰρημίνην
πρὸς τῶν ζήτων, ὑπογράφει τῆ αὐτῆ ὑπαρχῶν

Hanc dispositionem, concilio Aca-
cii Regie urbis Episcopi factam,
Pergamius, qui Præfectus Ægypti con-
stitutus fuerat, secum detulit. Is cum
Alexandriam appulisset, Joannemque
fuga elapsam esse didicisset, in collo-
quium venit cum Petro: Suasitque ei,
ut Zenonis allocutionem, & eos, qui ab
iplo dissentiebant, susciperet. Petrus
itaque suprâ memoratam allocutionem
suscepit, eique subscripsit. Eos verò, qui